

Թեամբ ազգաց և ազանց մէջ խաղբ
ու խայտառակ կը լինին և բարձրեւն
անունը յինքեանս կը նուազեցնեն...
«Մէ և ինչ պիտի լինի երբ Տէրը նը
կտանելու սկսի» (Եղեքիս) Ուրե
մին կամ արժանաւոր լինիմք մեր պաշ
տօնին և կամ թողունք այնպիսի պաշ
տօն մը որուն անարժան ենք, չըլլ
նինք հետամուտ այնպիսի գործոյ մը
որ մեր կարողութենէն վեր է :

Արդ կարծեմ այս չափով կրցի հաս
կացնել որ եկեղեցւոյ պաշտօնէից հա
մար տգէտ լինելը ամօթ է, մեղք է
և մեծ վնաս թէ իրենց անձին և թէ ի
րենց շրջակայիցը. հերթը սեպենք ու
րեմն այս չափը և քիչ մ'ալ խօսինք
եկեղեցւոյ պաշտօնէից անդ ործու թեա
նը վրայ կարծ ՚ի կարծոյ :

(Երանանքիք :)

Մ Ա Հ Ա Գ Ո Յ Ժ

Յուօք սրտի իմացանք Ամենատախ Տ. Տ. Պօղոս Սրբազան Աբբեղիտիւ
պոսին Օ միւռնիոյ բարեխնամ Առաջնորդին մահը, զոր գուժած էր Արշալոյս :

Նորին Սրբազնութիւնը իբրեւ Հայաստանեայց սուրբ Եկեղեցւոյ պաշ
տօնեայ՝ անբասիր կեանք մի ունեցած է, ՚ի կրօնս ողջամիտ և ՚ի վարս անբամ
բաս, իւր զանազան տեսչական պաշտօնավարութեանց մէջ ալ հասարակաց համա
կրութիւնը գրաւած էր, ինչպէս Արմաշու վանուց վանահայրութեան և սյոյշափ
ժամանակ Օ միւռնիոյ պէս քաղաքի մը առաջնորդական ծանր պաշտամանց մէջ,
որ տարացոյց է անշուշտ իւր խոհականութեւն, ծանրութեան և քաղաքագիտութեւն :

Հանգուցեալ Ս. Հօր գովելի յատկութիւններն և իւր հանրածանօթ պար
կեշտ կենաց համբաւն էր անշուշտ՝ որ առանց իւր հետամուտ լինելուն, և ա
ռանց իոկ հրաժարականն ընդունուելու կոչուեցաւ յաթոռ Պատրիարքութեան
Կ. Պօլսոյ, յորմէ սպա հրաժարելով Օ միւռնիւոյ հասարակութիւնն ընդ ունեց
ղինքն իբրեւ որդեսէր Հայր, որոյ հովանւոյն տակ երկար ատեն պաշտպանուած
էր և այս վերջին անգամ ևս վայելցց Նորին Հայրութեան գգուանքներուն հետ
նորա օրհնութիւններն ալ :

Նորին Սրբազնութեան վնասութիւն մահը որչափ մեղ և ընդհանուր Ազգին,
հարկաւ աւելի վնաս է և կարելիք ցաւ սրտի իւր խնամոց յանձնուած հօսին,
որոյ ՚ի մխիթարութիւն կը մտղթեմք որ Աստուած տայ իրենց այնպիսի առաջ
նորդ մի, որ իւր՝ խոհեմ, գործունեայ, հաւատարիմ, և ողջամիտ ու ողջախոհ
կենօք մուցնէ նոցա սրտին ցաւը :

Հ Ա Ր Յ Ո Ւ Մ

Ազգային լրագիրներէն կիմանամամբ, որ կրօնամուլ Յոյնք կրկնամկրտութիւնն
բաւական չը համարելով կրկնամասնութեան ևս սկսած են, Արդ՝ կը հարցնեմք
թէ՞ ո՞ւր են արդեօք երբեմն Սիօնն դատաւիւտող Սիարարներն :

Ա Ռ Ա Կ

Մ Ո Ւ Կ Ն Դ Ա Շ Տ Ի Ե Ի Մ Շ Ա Կ

Ով չը գիտեր մկան չարիք բազմադիմի
Որ ՚ի վեր է բան զհասակ իւր չըբոսի :

Պարկեր ծակիւ

Չոր միս կրծել

Այլուր ցորեան պոնիր կրել

Եւր տանտիկնոջ դարակ պարպել :

Այսպէս չարիք անհամար

Կը դործէ մուկն անդադար :

Չէ թէ միայն որմերու մէջ ունի բոյն ,

Այլ գետնի տակ դաշտաց մէջ ալ շինէ տուն :

Վաշտի մը մէջ կար շատ մկներ երամով ,

Ար գետնի տակ ծակեր բացեր հընարբով

Օռու մանուածոյ ճանապարհներ բաղմաճիլ

Փորեր շինել տոտանութեամբ զերդ բաւիլ :

Այստատէր երկրագործին ցանած սերմն

Կուգան ամբած չար գողի պէս ներս կրեն ,

Վերդաստաններ ամբողջ բաժնէն կը զրկեն ,

Եւ ի՞նչութեան աղբտութեան կը մասնեն :

Ամեն տարի սրտի ցաւով արտին տէրը կը տեսնէր

Ար իւր ցորեան հունձքի տուն գողցելու կիտով կը պակսէր

Շատ անգամ ալ հոն ցանած սերմն իսկ չէր առնէր ,

Այս պատճառաւ յաւատկարար կորաքամակ կը հառ աչիւ :

Օր մի երբ որ արտազոյցն ժիր մշակ

Մէջքը ծռած ցորէն քաղէր միս մինակ ,

Տեսաւ մուկ մի որ ցորնի հասկն 'ի բերան

Կերթար շուտով , բռնած բունին իւր ճանրան :

Աչակն խոյն հետարբքիւր հոն ցաթքեց ,

Եւ այց կենդանին բերնի ցորէն բոյն ձգեց .

Քիթը բռնէն կերեւցրէր՝ կը հեւար ,

Երկայն ու ցիւց պէխերները կը դողար :

Աչակն դէմ դարձաւ բաւ նա լըբօրէն

Թի՛ գու ինչո՛ւ այս տեղ եկեր քաղէս ցորէն .

Այդ քի՛ն կրնես ո՞վ ամբարիշտ եւ անողորմ

Վետնի թափած ցորենն ինչո՛ւ կը տանիս տուն

Արտին տէրը աղքատ եղաւ քաւ վնասով ,

Նա հոյ չունի դուն եւ դարձեր իրեն չար սով :

Յորէն քաղես ,

Պաշտի ժողկես ,

Ի՛նչ ագահ ես ,

Կորիւր դիմես :

Չես ողորմիւր գոնէ մատաղ զաւկներուն

Ար անօթի մերկ ու բողբոջ լան օրն 'ի բուն .

Իւր ճոխութիւնն եղաւ ամբողջ ուռուն չուռուն

Քրտնիւր ու ծախք կը մսխէ նա եւ կուտես դուն :

Այսպէս խօսեց

Սուկն ու լուց :

Արտի ցաւով պատասխանեց մէակն անդարտ ,
 Այ չարտիրտ դող աւաղակ , դուն անաշխատ
 Եւ անարդար տանիս ցորենն ՚ի քո նրկուղ ,
 Օ իս նախատես որ իմ քրտանց դոյզն պատու
 Ար խղիւմ եւ թափած հասկեր տիրոջ կամքով
 Եւ կը տանիմ նախ իրեն քով ,
 Եւ ինձ կուտայ յոժար սրտով :

Իսկ մնաստկար քու չարութեամբ
 Կուտես տիրոջ քոյր պարէն ,
 Եւ անպատկառ զքարարտութեամբ
 Օրկել կուգես զիս իմ վարձքէն :
 Ի՜նչ կը ջանաս խլել բերնիս արդար պատասա
 Ի այց արդ գիտցիր որ անպատիժ չես դու իսպառ :
 Իսկ երբ լոց արտին տէրն ,
 Ժողկեց գիւղին գործաւորներ ,
 Փորեց խորունկ բոլոր արաւերն ,
 Բանդեց աւրեց միանց տուներն .
 Եւ այնչափ շատ գտաւ ցորեն
 Որչափ ելած չէր իւր կալէն :

Եւ յայտն փրչափ կան շատ մարդիկ չարասիրտ
 Որք լալիլիզէն զաղքատին տուն ժանեօք բիրտ
 Եւ աչք տնկեն ժիր մշակաց չոր հացին
 Եւ անմեղաց սիրտք աղօթեն նոցա դարձին :

Մ • Վ • Մարկոսեան
 Ս խորան Ս • Լ բուսողէմի :

ԺԱՄԸՆԵԿԱՐԳՐԱԿԱՆՔ

Եւ տանայէն եկած նամակէ մը հե-
 տնեալը կը բաղեմք :

() Գոտոտ 20 տեղս (Մտանայ)
 Գանուող տաճներէք կամ տաճն և չորս
 տունի չափ Նորիք յաւնադաւան դաւ-
 նալով՝ այն հսկայ և խուժան մարդիկը
 անտմոթաբար կրկին մկրտուեցան . այս
 պիտի անվայել գործոյ մը արժանաւոր
 մեղադրութեանը են թակայ են թէ
 մկրտուք և թէ մկրտեալք . բրիտա-
 նէութեան դէմ եղող այնօրինակ նող-
 կալի կրօնամոլութիւն մը ՚ի սկզբանէ
 ՚ի վեր անարգելի եղած է , մանաւանդ
 ապանկ դարու մը մէջ , ուր կը կարծուի

թէ բրիտանէութեան ոգին հասկցուած
 է , բայց ստորին նպատակներու ծա-
 ռայող ճիւղ մէկը կարող է ճշմարտու-
 թեան հասու ընել :

Եւ յայտնի նողկալի մոլեռանդու-
 թեան մատին տուրք Վերքը իւր քարծը
 վճիռը տուած է , անուանելով զայն
 պիտիներն Նորիքս իբն ՚ի իւր հանդէ-
 ուրեմն Յունաց քրածը կամակորու-
 թիւն և յամառ մոլեռանդութիւն է ,
 զոր ողջամիտ մասը կը դատապարտէ :
 () Թօտոքս անուանեալ յունաց եկե-
 ղեցին չի պիտի կրնայ այս բարոյական
 մեծ արատը իւր վերայէն սրբել , քանի
 որ շարունակելու թշրալորէ . . . :

— Իրեւոյութիւնն աշխարհիս մէջ